

**РАДЊА КРИВИЧНОГ ДЕЛА ПРЕВАРА
ИЗ ЧЛАНА 208. СТАВ 1. КРИВИЧНОГ ЗАКОНИКА**

Радња кривичног дела преваа из члана 208. став 1. Кривичног законика „одржавање у заблуди“ значи активно обнављање и учвршћивање заблуде створене код другог лица, даљим и новим лажним приказивањем чињеница и траје до тренутка када је престало противправно стање.

Из образложења:

Пресудом основног суда окривљени оглашен је кривим за кривично дело преваара из члана 208. став 1. Кривичног законика (КЗ), и осуђен на новчану казну у износу како је наведено у изреци пресуде.

Апелациони суд поводом жалбе браниоца окривљеног преиначио је првостепену пресуду основног суда тако што је због застарелости кривичног гоњења према окривљеном применио члана 354. тачка 3. Законика о кривичном поступку (ЗКП) одбио оптужбу за кривично дело преваара из члана 208. став 1. КЗ.

Републички јавни тужилац подигао је захтев за заштиту законитости против другостепене пресуде апелационог суда.

Према разлозима побијане другостепене пресуде, тај суд је нашао да је 12.07.2011. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења окривљеног за кривично дело из члана 208. став 1. КЗ за које је првостепеном пресудом оглашен кривим, имајући у виду да је дело извршено 12.07.2005. године и време потребно за застарелост, у смислу члана 104. став 6. у вези са чланом 103. тачка 6. КЗ, према казни запређеној за то дело

(новчана казна или затвор до три године) Кривичним закоником („Службени гласник РС“ бр. 85/05) који је најблажи за окривљеног.

Сходно одредби члана 104. став 1. КЗ, застарелост кривичног гоњења почиње да тече од дана када је кривично дело извршено. Одредбом члана 16. став 1. КЗ прописано је да је кривично дело извршено у време кад је извршилац радио или био дужан да ради, без обзира кад је последица дела наступила.

Окривљени је у конкретном случају остварио обе алтернативно прописане радње извршења кривичног дела преваре – другим речима, оштећеног је довео у заблуду (што је радња тренутног карактера), а затим га и одржавао у заблуди (што је радња трајног карактера), како је време извршења кривичног дела из члана 208. став 1. КЗ утврдио првостепени суд и на томе засновао своју пресуду.

Наиме, радња кривичног дела из члана 208. став 1. КЗ која представља „одржавање у заблуди“ значи активно обнављање и учвршћивање

-2-

заблуде створене код другог лица, даљим и новим лажним приказивањем чињеница и траје до тренутка када је престало противправно стање.

Из чињеничног описа кривичног дела из изреке правноснажне пресуде окривљени је поступао управо тако што је новим и лажно датим гаранцијама да ће оштећеном измирити дугове за неплаћене закупнине простора, једном из имовине свог предузећа, други пут из личне покретне или непокретне имовине, те изнова обећавао ово оштећеном у наведеном периоду, све до раскида уговора о закупу.

Дакле, окривљени је радње извршења кривичног дела у питању предузимао у периоду од 12.07.2005. године до краја октобра 2008. године, па је за време престанка радње извршења кривичног дела релевантан крај октобра 2008. године, од када тече застарелост кривичног гоњења и стога апсолутна застарелост наступа крајем октобра 2014. године, када, сходно одредбама члана 104. став 6. у вези са чланом 103. тачка 6. КЗ, истиче време од шест година за застарелост гоњења за кривично дело из члана 208. став 1. КЗ, за које је окривљени оглашен кривим првостепеном пресудом.

Из изнетих разлога, и како је захтев за заштиту законитости поднет на штету окривљеног, Врховни касациони суд је, на основу одредаба члана 30. став 1. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 116/2008) и применом одредаба члана 425. став 2. ЗКП, утврдио да је правноснажном пресудом апелационог суда повређен кривични закон у корист окривљеног из члана 369. тачка 2. ЗКП-а.

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда, Кзз 2/12 од 25. јануара 2012. године утврђена на седници Кривичног одељења 20.03.2012. године)